

# ANGELUS DEI QUI CUSTOS

PĀjtek, 22 bĀ™ezen 2013

Leno&scaron;ím na chalupĀ>. Ráno mne rodina opustila. Utekla do civilizace. ZĀ™stávám rád. BĀ™h nám dal hory a chalupu. Co si pĀ™át více. VydaĀ™il se nádherný den. SluníĀ™ko hĀ™eje. Mrzne. Sníh jiskĀ™í. Jsem &scaron;Ā™astný. ObĀ™ minulostí. PĀ™ipínám bĀ™ky. Hurá do stopy. Mám v nohách sotva kiláĀ™ek, kdyĀ™ mijím první vyznavaĀ™e bílé stopy. Jeden bĀ™kaĀ™, asi dívka, mezi nĀ™ nezapadá. Jak se Ā™íká, vyboĀ™uje z Ā™ady.

Míjím skupinku, &scaron;inu si to vpĀ™ed. Hlavu mám plnou toho bĀ™kaĀ™e. Tedy té dívky. HlavnĀ™ jejího úsmĀ™ plachý. Zvlá&scaron;tnĀ™ plachý. KlouĀ™u ve stopĀ™. UĀ™ívám si krásného poĀ™así. Slunce, snĀ™hu i dobĀ™e udržované stopy. ProstĀ™ heppy. Po nĀ™jakých pár kilometrech se stopa dĀ™lí. Dále po hĀ™ebenu, Ā™i odboĀ™it do NĀ™mec. Jedu po hĀ™ebenu. Nedaleko mají slu&scaron;né obĀ™erstvení. TĀ™ím se na dobrý Ā™aj. Pak hajdy zpĀ™t. UĀ™ je v dohledu. JasnĀ™, Ā™e obĀ™erstvení. Pár temp a ... klap, lyĀ™e dolĀ™. Usedám. Ā™ej je horký a dobrý. Ustrkávám. Vychutnávám chuĀ™ i vĀ™ni Ā™aje. Mám pocit, Ā™e mne nĀ™kdo sleduje. Mrknu k pultu.. zamrazí mne. Nad &scaron;alkem kávy stojí ... ta ... ta... dívka. NĀ™ný pohled, plachý úsmĀ™v. Je to ona. VĀ™dyĀ™ jsem pĀ™edjíĀ™dĀ™i ji i se skupinou bĀ™kaĀ™ pĀ™ed dobrou pĀ™hodinou. Zaklapnu bĀ™ky. NeohlíĀ™ím se a pádím k chalupĀ™.Na dohled chalupy mne znova zamrazí. Co vidím, není moĀ™né. C chaluhy, po ohlédnutí, nasazuje tempo ta dívka. Ano, "Plachý úsmĀ™v". V chalupĀ™ se nic nezmĀ™nilo, nic neztratilo. Zámek ani okenice nepo&scaron;kozené. AspoĀ™ po této stránce úleva. Nemám náladu rozdĀ™lat oheĀ™ v krbu. UvaĀ™ím hrnec Ā™aje a beru su&scaron;enky. Jdu spát. Padlo rozhodnutí. Ráno odjíĀ™ím! Noc nic moc. Spaní pĀ™i&scaron;lo aĀ™ k ránu. Jsem utahaný. Ā™ádná snídanĀ™. Najím se cestou. Seberu saky i paky a na plný plyn domĀ™. Z výpadovky na rychlostní komunikaci. Po pár kilometrech zastavuji u MekáĀ™e. (Fuj, to je slovo.)

K snídani míchaná vajíĀ™ka, peĀ™ivo a konvice Ā™aje. Hltám sousta, mám hlad. Neubráním se známému dojmu. Neklamu se. Pár stolĀ™ dál se o pult opírá dívka - "Plachý úsmĀ™v". Nad &scaron;alkem kávy, ale neupijí. Jen mne pozoruje. NepokrytĀ™. UĀ™ nemám hlad. Platím a valím si to k autu. Velím si "odjezd". Z toho v&scaron;eho mám divný pocit. Pouze pocit, ne strach. VĀ™dy Ā™lovĀ™ka rozhodí, kdyĀ™ neví, o co kráĀ™í. Tady fakt nevím. Nevím nic. Neumím si to vysvĀ™tlit. Hlavou zasvítí varování. Klid a soustaĀ™eĀ™ se na jízdu.

Poslední co si pĀ™eji, je havarovat. Neujedu ani deset kiláĀ™ka a u krajnice stopaĀ™. JasnĀ™, nikomu nestavím. Stopa poznávám a vím, Ā™e tomuto stopaĀ™i zastavím. Zastavuji. AniĀ™ by Ā™ekla jediné slovo, vím kam chce jet. Tímto zpĀ™sober podĀ™kuje a usadí se na zadní sedadlo. Cestou Ā™ádná komunikace. Jsem pĀ™esvĀ™den, Ā™e mi Ā™te my&scaron;lenky. H se mi v myslivnĀ™, jak já v &scaron;uplíku. Za dvĀ™ hoĀ™ky jsme ve mĀ™stĀ™. Víme kde vystupuje. Vystoupila. Nic nesly&scaron;in ale podĀ™kovala. To je skuteĀ™nost. Doma koukají jak z jara, Ā™e jsem uĀ™ doma. NevysvĀ™tluji, mlĀ™ím. Jdu si lehnout. S NeĀ™ usnu, Ā™íkám si: "...ráno maĀ™e&scaron; ke kamarádovi psychologovi. Asi mi prasklo péro v myslivnĀ™. Tak aĀ™ si poradí... kamarád". Ráno jsem docela fit. Dám si dĀ™usík a rohlíĀ™ek s máslem. Plním, co jsem si v noci slíbil. Dorazím, zazvoním. Pozval mne dál. Vyklopil jsem v&scaron;e kolem mého pĀ™ízraku. Kolem dívky "Plachý úsmĀ™v" ..Zapálil si cigo. Nabídl mi téĀ™. PĀ™emý&scaron;lí a pak... pak, pak ... to ze sebe vychrlí. "AĀ™ dumám, jak dumám, jsem pĀ™esvĀ™den, Ā™e jedná o, nyní se drĀ™, o andĀ™la strĀ™ného." Koukám na nĀ™ho. NevĀ™ím vlastním u&scaron;ím. DĀ™lá si legraci? "NEDĀ™ NevĀ™ím! VĀ™it se ani nedá. Nejsme v románu Ā™i filmu. Kývnu na pozdrav. Hrnu si to po schodech ven. Nejsme soustaĀ™ tak uklouznu a ... a.... a... padám!!! V pádu si promítám... ruce, nohy, hlava, nemocnice, obvazy, sádra, vozejk. Nedopadl jsem. StaĀ™il jsem se zavĀ™as zachytit zábradlí. Jen jsem si trochu hnul s kolenem. Jinak dobrý. Nedá mi to a hlavou se mi honí my&scaron;lenka na slova lékaĀ™e, kamaráda. TĀ™eba mĀ™ pravdu a .... a pomocnou ruku mi podal andĀ™l... RadĀ™i uĀ™ nedomý&scaron;lím a jdu rovnou domĀ™. Nyní je to na vás - hádat kde je pravda&hellip;

Qui misit Dominus angelum custodem creatura dicitur homo animal tube  
AndĀ™l strĀ™ný je bytost, kterou Pán seslal na ochranu bytosti zvané Ā™lovĀ™k

-doktor-